

KÚRIA

Bfv. II. 981/2012/5. szám

A Kúria Budapesten, a 2013. április 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Győri Fellebbviteli Főügyészség által - a III. r. terhelt terhére - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.115/2010/16. számú ítéletét - a III. r. terhelt tekintetében - hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 3000,- (háromezer) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2011. október 19. napján kihirdetett 6.B.115/2010/16. számú ítéletében három terhelt ügyét bírálta el. Közülük I. r. terheltet bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282. § (1) bekezdés] és hivatali visszaélés büntette [Btk. 225. § 3. fordulat] miatt halmazati büntetésül 1 évi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 50.000 forint pénzmellékbüntetésre, a II. terheltet társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282. § (1) bekezdés] miatt

10 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, és 100.000 forint pénzmellékbüntetésre, míg a felülvizsgálati indítvánnyal érintett Fridrich Gábor III. r. terheltet társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282. § (1) bekezdés] miatt 8 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte és 20.000 forint vagyonekbeosztást szabott ki.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2012. június 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott Bf.4/2012/8. számú ítéletében a városi bíróság ítéletét az I. r. és a II. r. terheltek tekintetében felülbírált és az elsőfokú ítéletet a tekintetükben annyiban megváltoztatta, hogy az I. r. terhelte terhére rótt kábítószerrel visszaélés büntetését társtettesként elkövetettnek minősítette, e terhelte börtönbüntetését végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 4 évre, és ugyanezt a II. r. terhelte esetében 3 évre felemelte. Egyéb tekintetben az elsőfokú ítéletet I. r. és II. r. terheltek tekintetében helybenhagyta.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság elsőfokú ítélete a III. r. terhelte tekintetében 2011. október 21. napján jogerőre emelkedett.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság első fokú ítélete tényállásában rögzítette, hogy az I. r. terhelte a bűncselekmény elkövetésének időpontjában - 2009. szeptember 23-án - hivatásos rendőrként az Esztergomi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztályán teljesített szolgálatot, törzsőrmesteri rendfokozatban. Az I. r. terhelte 2009. évben vásárolt egy lakást, amelyre nagy összegű hitelt vett fel.

2009. szeptemberétől ebbe a lakásba albérllőként fogadta be a II. r. terhelte, akivel már korábban baráti kapcsolatban volt. Az I. r. terhelte úgy tervezte, hogy az új lakás költségeinek fedezetét így könnyebben tudja biztosítani, mert az albérleti díjon felül a rezsiköltség felét is a II. r. terhelte fizeti majd. Rövid időn belül kiderült azonban, hogy a II. r. terheltnak anyagi problémái vannak, és kábítószer megszerzéséből, majd eladásából kíván pénzhez jutni.

A II. r. terhelte heti rendszerességgel fogyasztott kábítószert. A III. r. terhelttel - aki szintén kábítószer fogyasztó - kölcsönösen ellátták, kisegítették egymást, mindketten marihuánát fogyasztottak.

2009. szeptember közepén, pontosan meg nem határozható napon a II. r. terhelte találkozott a III. r. terhelttel, akitől segítséget kért kábítószer beszerzéséhez, mivel tudta, hogy a III. r. terheltnak van kapcsolata, akitől szokott marihuánát vásárolni. A II. r. terhelte először azt kérte a III. r. terhelttől, hogy az ismerős dilerrel hozza össze őt, mert arra számított, hogy ily módon

közvetlenül tőle ha nagyobb mennyiséget vesz, olcsóbban hozzájuthat a kábítószerhez. A III. r. terhelt ez irányú kérdése elől azonban kapcsolata, az „O” nevű diler elzárkózott. Közölte a III. r. terhelttel, hogy más személlyel nem hajlandó találkozni, de neki továbbra is hajlandó eladni kábítószer. Miután ezt tisztázták III. r. terhelt állapotodott meg az „O” becenevű személlyel. A II. r. terheltnek a kábítószer megvásárlásához az I. r. terhelt adta a pénzt, 200 ezer forintot azzal a kikötéssel, hogy a pénz átadásánál ő is jelen akar lenni. Végül is többszöri egyeztetést követően 2009. szeptember 23-ai időpontot határoztak meg a kábítószer vásárlás lebonyolítására, amit közvetítőként a III. r. terhelt egyeztetett. A II. r. terhelt erről tájékoztatta az I. r. terheltet és abban állapodtak meg, hogy Budapesten a vasúti megállóhelynél találkozni, ott kerül átadásra a pénz, amit az I. r. terhelt visz oda, és a pénz átadásakor ő is jelen lesz.

2009. szeptember 23-án a II. r. és a III. r. terheltek E-ből B-re induló személyvonattal együtt utaztak, az I. r. terhelt pedig egyedül ment a megbeszélt találkozóra. Az I. r. és II. r. terhelt között eközben többszöri egyeztetés volt - az I. r. terhelt, illetve a II. r. terhelt mobiltelefonján - mivel az I. r. terhelt korábban érkezett és hosszasan várakoznia kellett. Miután a vonat megérkezett a vasúti megállóban találkoztak a terheltek és I. r. terhelt, a III. r. terhelt jelenlétében átadott 200 ezer forintot a II. r. terheltnek. Ezután elváltak és az I. r. terhelt a bevásárlóközpontba ment, ahol barátnőjével találkozott. A II. r. terhelttel abban állapodtak meg, hogy ha lebonyolította az üzletet, ő is odamegy és az I. r. terhelt gépkocsijával együtt mennek haza. A II. r. és III. r. terhelt egy helyi autóbusszjárárral a megállóig mentek, közben a II. r. terhelt átadta a kábítószer vásárlásra szánt 200 ezer forintot a III. r. terheltnek. A megállónál elváltak, a III. r. terhelt az „O” nevű személlyel előre megbeszélt találkozóhelyre ment, ezalatt a II. r. terhelt várakozott rá.

A III. r. terhelt a folpackba csomagolt kábítószer megvásárolta, majd beletette a II. r. vádlottól előzőleg elkért hátizsákba, egy whiskys fémdobozba, majd visszament és azt átadta a II. r. terheltnek. Közvetítői tevékenységéért a III. r. terhelt 20 ezer forintot kapott a II. r. terhelttől, majd elváltak. Ezután a II. r. terhelt az előzetes megállapodásnak megfelelően - telefonon történt egyeztetés után - a bevásárló központba ment, ahol találkozott az I. r. terhelttel, majd az I. r. terhelt gépkocsijával együtt vissza indultak. Velük utazott az I. r. terhelt barátnője is, akinek a kábítószer üzletről nem volt tudomása.

A Vám- és Pénzügyőrség Központi Járőrszolgálat Parancsnokságának beosztottjai 2009. szeptember 23-án a 10. számú főúton ellenőrzést végeztek. 20 óra 20 perc körüli időben L belterületén megállították I. r. terhelt által vezetett személygépkocsit ellenőrzés céljából. Miután a járőrök a gépkocsit leintették, az I. r. terhelt a

megállást követően letekerte a gépkocsi ablakát és kijelentette, hogy ő rendőr. Az intézkedő pénzügyőr ezután közölte vele az ellenőrzés tényét és elkérte az ő és útitársai igazolványát. A I. r. terhelt átnyújtotta az igazolványtartóját, amelyben legfelül volt elhelyezve a rendőri igazolványa és jelvénye. Ezután az őt és utasait ellenőrző pénzügyőrökkel együttműködött. A gépkocsi átvizsgálása során a II. r. terhelt a hátsó ülés előtt elhelyezett hátizsákot a sajátjának ismerte el. Annak átvizsgálásakor a pénzügyőrök megtalálták a whiskys fémdobozban lévő gyanús növényi anyagot, ezért rendőri intézkedést kértek.

A rendőri, majd ügyészi intézkedés során a II. r. terhelt hátizsákjából előkerült egy digitális mérleg is, amelyen a II. r. terhelt a megvásárolt kábítószerrel akarta lemérni.

A nyomozás során lefoglalásra került növényi anyag össz tömege 97,44 gramm, $2,39 \pm 0,11$ gramm delta-9-THC-t tartalmaz, amely kannabiszra jellemző kannabionid vegyület. A kannabiszt és a delta-9-THC a Btk. 286/A. § (2) bekezdés alapján kábítószernek minősül. A Bkté. 23. §-a alapján a delta-9-THC esetében a tiszta hatóanyag tartalom jelentős mennyisége 20 gramm. A lefoglalt kannabiszt - közismert néven marihuána - tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak 11,6 §-a.

A II. r. terhelt 2009. szeptember 23-án biztosított vizeletében a toxikológiai vizsgálat, 0,30 mg/ml amfetamint és 31,6 ng/ml delta-9-THC-t mutatott ki, amely speed, valamint marihuána fogyasztására utal.

Az I. r. és a III. r. terhelt vizelete kábítószerre negatív volt.

A terheltek egyike sem kábítószerfüggő.

A nyomozás során lefoglalására kerültek még a II. r. terhelt és a III. r. terhelt tulajdonát képező dolgok.

A Győri Ítéltábla a megyei bíróság ítéletének az I. r. és a II. r. terheltek tekintetében történő felülbírálása során e tényálláson változtatást nem eszközölt, és az első fokú ítélet indokolásának kiegészítése keretében rögzítette, hogy a III. r. terhelt vallomása többről is szól mint amennyit az adott tényállás tartalmaz, de az adott bizonyítékok mellett ítéleti bizonyossággal nem igazolható egyik terhelt részéről sem olyan magatartás, amely azt fogyasztói típusú magatartásból a súlyosabb megítélésű forgalmazói típusú magatartásba emeli át. A rendelkezésre álló bizonyítékok ez utóbbi megállapítását nem teszik lehetővé.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Tatabányai Törvényszékre 2012. január 13-án érkezett beadványában a Győri

Fellebbviteli Főügyészség BF.6/2012/1. számon nyújtott be felülvizsgálati indítványt a III. r. terhelt terhére. Indítványát a főügyészség a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapította, a terhelt cselekménye törvénysértő minősítésére, és vele szemben törvénysértő büntetés kiszabására hivatkozott. A főügyészség álláspontja szerint a III. r. terhelt nem fogyasztói, hanem terjesztői típusú cselekményt, a kábítószer átadását valósította meg azzal, hogy az általa megvásárolt kábítószerrel egy meghatározott személy birtokába juttatta saját fogyasztás céljából. Ezért cselekménye a Btk. 282/A. § (1) bekezdése szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősül, melyre a törvény 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendeli. Minderre tekintettel a főügyészség a jogerős határozat a III. r. terhelt tekintetében történő megváltoztatását, cselekménye kifejtettek szerinti minősítését, vele szemben a büntetési tételkereten belüli végrehajtandó szabadságvesztés, valamint közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség BF.199/2012. számú átiratában a Győri Fellebbviteli Főügyészség felülvizsgálati indítványát annak helyes indokaira utalva fenntartotta.

A Kúria nyilvános ülésén a legfőbb ügyész képviselője a felülvizsgálati indítványban foglaltakat az átiratukkal egyezően fenntartotta. A III. r. terhelt kirendelt védője a jogerős határozat hatályában fenntartására tett indítványt. A védő álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány a jogerős határozat tényállásában foglaltakat és az eljáró bíróságok mérlegelését is támadja, az első fokú ítélet a III. r. terhelt tekintetében rövidített indokolással készült, a másik két terhelthez kapcsolódóan tartalmaz indokokat a felülvizsgálati indítvánnyal támadott kérdésben, és az ügyben a másik két terhelt vonatkozásában született másodfokú határozat is állást foglalt az adott kérdésben.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség által a Be. 418. § (1) bekezdésében meghatározott törvényes határidőben a III. r. terhelt terhére bejelentett felülvizsgálati indítvány alapján eljárva a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott körben bírálta felül a III. r. terhelt vonatkozásában, és a bejelentett felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta.

Felülbírálata során a Kúria hivatalból vizsgálandó ún. abszolút eljárási szabálysértést nem észlelt, és a Győri Fellebbviteli Főügyészség által állított Be. 416. § (1) b) pontja szerinti felülvizsgálati okot sem látta megállapíthatónak.

A Kúriának a felülvizsgálati indítványban foglaltak elbírálásakor figyelemmel kellett lennie arra a sajátságos eljárásjogi helyzetre,

amely az ügyben különböző szinteken eljáró ügyészségek eltérő jogi álláspontjából fakadt. Az ügyben a III. r. terhelt tekintetében felülvizsgálati indítványt benyújtó, a másik két terhelt tekintetében pedig a másodfokon eljáró bírósághoz észrevételeket benyújtó Győri Fellebbviteli Főügyészség fellebbezéséig a vád oldaláról a forgalmazói típusú magatartásként értékelés fel sem merült, a vád kizárólag fogyasztói típusú magatartást rótt fel. Az átadási típusú magatartás oly mértékben a háttérben maradt, hogy az ügyészi vádirat tényállásában az átadás tényleges leírása említve sincs, arra pusztán a történések logikájából lehet következtetni. Az ügyészi perbeszédben vádmódosítás nélkül van csak utalás az átadási mozzanatra.

Az elsőfokú bírósági eljárásban az első fokú ítélet kihirdetését követően az ítélet a III. r. terhelt tekintetében jogerőre emelkedett, és a másik két terheltet érintő ügyészi fellebbezés is a minősítést nem érintette. Az első fokú ítélet a III. r. terhelt tekintetében a Be. 259. § (2) bekezdésének felhívásával rövidített indokolással szerkesztett. Ebből fakadóan értelemszerűen a bizonyítékok mérlegelése és a megállapítottak indokolása nem a III. r. terheltre fókuszál.

Rá kell mutatni arra is, hogy a Kúria olyan esetben, amikor a terhelt enyhébb minősítés mellett vesz tudomásul egy adott joghátrányt tartalmazó első fokú ítéletet és mond le a fellebbezés lehetőségéről, csak kivételesen lát lehetőséget arra, hogy saját maga hozzon a büntetés kiszabás szempontjából meg sem indokolt és e vonatkozásban a szükséges adatokat nem feltétlenül tartalmazó első fokú ítéletnél súlyosabb joghátrányt tartalmazó határozatot. Ilyen esetben - az anyagi jogszabálysértés egyértelmű megállapíthatósága esetén - általában a jogerős határozat hatályon kívül helyezése, és a megismételt eljárás lefolytatásának elrendelése látszik célszerűnek.

A jelen esetben azonban a Kúria a felülvizsgálati indítványban felvetett anyagi jogszabálysértést nem látta megállapíthatónak. A III. r. terhelt esetében első fokon jogerőre emelkedett ítélet az ennek megállapításához szükséges egyértelmű történéseket nem rögzít.

Kétségtelen, hogy a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye esetén egyetlen átadási tevékenység is lehet súlyosabb minősítésű, a konkrét esetben azonban ez egyértelműen nem állapítható meg. A jogerős ítélet tényállásában rögzítettek szerint ugyanis a II. r. és a III. r. terheltek mindvégig együttesen jártak el. Az „O” nevű személlyel a III. r. terhelt csak azért találkozott, mert „O” bizalmatlan volt, a II. r. terheltet nem ismerte. Az ítélet tényállásából nem derül ki, hogy a III. r. terhelt és „O” találkozásakor a II. r. terhelt tőlük milyen távolságban

tartózkodott. A III. r. terhelt a kábítószer megvásárlásakor nem saját részére vásárolt, mindvégig a II. terhelt érdekében tevékenykedett. Az első fokú ítélet ténybeli rögzítése mellett ezért nem állítható, hogy a III. r. terhelt tevékenységének jogi értékelése, cselekményének minősítése az anyagi jogi szabályokat sérti [nem vétetlen egyébként, hogy az I. r. és a II. r. terheltek ügyét másodfokon a felülvizsgálati indítvány benyújtását követően elbíráló Győri Ítéltábla a főügyészi minősítés változtatási indítvány ellenére is a minősítést e terheltek tekintetében helybenhagyta, és rámutatott arra, hogy bár a III. r. terhelt vallomása többről is szólt mint, amit az adott tényállás tartalmaz, de az adott bizonyítékok mellett ítéleti bizonyossággal nem igazolható egyik terhelt részéről sem olyan további magatartás, amely azt fogyasztói típusú magatartásból a súlyosabb megítélésű forgalmazói típusú magatartásba emeli át.]

A kifejtettek alapján a Kúria a Győri Fellebbviteli Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2013. április 11.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Lászlóné Dr. Verebélyi Edina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

*bírószági ügyintéző
NYM*